

Arbc/0282

TELEFAX

A/lò: JORDI ARBONÈS

A l'atenció de/Attention of:

El vostre núm. de fax/Your fax No.: 07 54 1 259 69 71

De/From: Matthew Tree, Parlament 21, 4-1, Barcelona 08015 Catalonia

Tel./Fax: (3) 443 26 30

Data/Date: dill. 19 mai 1997Nombre de pàgines incloent-hi aquesta/Number of pages including this one: 1

Estimat Jordi,

Com va tot? Espero que no hagi ficat els peus a la galleda, i és per això que t'escric ara. L'altre dia, rumiant sobre com m'ho podria arreglar per trencar el mur de silenci que sempre està disposat a aixecar-se al voltant de tots els que escrivim - oi? -, em va venir al cap que podria retreballar una porció de la meua carta/resposta sobre el teu article a la RdC i enviar-la, també, a la Revista. Vaig trucar un número i vaig parlar amb una tal Júlia Martínez que em va dir que seria una bona idea i em va passar l'adreça de la Fundació per tal que jo els lliurés el fragment-de-carta-convertit-en-article. He d'admetre que vaig fer la introducció a aquest article amb massa pressa i que no ha quedat prou rodona, que s'hauria de refer, vaja, però això a part vaig reproduir el text de la carta referent a Miller i Orwell tal qual, suprimint, evidentment, qualsevol referència massa personal.

Ara, no entenc perquè no he rebut cap resposta d'aquesta gent al cap d'un mes, però en tot cas el que volia fer era avisar-te que havia fet l'article, cosa que volia fer abans. I ho sento, per haver trigat tant.

En el teu cas els temuts murs de silenci s'estan mantenint a distància, en el sentit que una traducció teua - Billy Budd, em sembla - està actualment a totes les taules de novetats de totes les llibreries, amb una portada que posa ben clarament "Traducció de Jordi Arbonès" tot just al costat del títol del llibre. I que el Josep Isern se'n foti fulles... Cosa que no farà, per cert, després de l'última ficada de pota. Em van saber tan greu, els exabruptes d'aquell imbècil.

Al meu país d'origen, per dir-ho d'alguna manera, s'està vivint una mena d'eufòria col·lectiva. Un senyor va baixar expressament des de Manchester a Londres: "I wanted to see them go with my own eyes!". Aquesta frase, més que cap altra que he llegit sobre les eleccions, resumeix l'esperit de tot plegat: aquella colla havia abusat massa del poder (coses que passen en una terra sense constitució) i gairebé tot el país se'ls hi ha girat en contra (el pitjor derrota dels conservadors des de 1859!!!). La qüestió autonòmica escocesa també està calenta...

Espero que tot us vagi molt bé a tu i la Isabel i la Glòria, i que ens podrem tornar a veure aviat, molts records de tots dos - salut!

very best wishes

Matthew